

Arrest

nr. 76 477 van 5 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 20 januari 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Beide bestreden beslissingen zijn als volgt gemotiveerd:

“Zoals ik hiertoe gemachtigd ben door artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet, weiger ik u de hoedanigheid van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. U hebt namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 1 december 2011 opriep, en u hebt mij geen geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor.”

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming. Bovendien geeft uw gedrag blijk van een gebrek aan medewerking in de asielpprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een enig middel op de schending van artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 3 EVRM en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Daar verzoekende partijen geen vaste woonplaats hadden werd op de Dienst Vreemdelingenzaken het adres van het Commissariaat-generaal als gekozen woonplaats aangeduid. Verzoekende partijen begrijpen noch Nederlands, noch Frans en zijn niet echt geletterd waardoor zij niet weten wat het begrip gekozen woonplaats betekent. Fedasil heeft zich niet zoals het hoort van zijn taak gekweten door hen niet van de nodige materiële hulp te voorzien en zij geen maatschappelijke assistent hadden die hen in deze procedure begeleidde. Verzoekende partijen zijn derhalve de mening toegedaan dat het kennelijk onredelijk is van verwerende partij, en getuigt van onzorgvuldigheid, hen voor een gehoor aan te schrijven op het adres van het Commissariaat-generaal daar verwerende partij met zekerheid wist dat zij niet zouden komen opdagen. Ten slotte brengen verzoekende partijen als bijlage bij hun verzoekschrift een bewijs van aangetekende zending bij dat zij op 23 december 2011 aan verwerende partij een adreswijziging hebben medegedeeld.

2.2.1. De Raad wijst erop dat de schending van artikel 3 EVRM niet dienstig kan worden aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissingen van de commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkenen en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (vgl. RvS 30 september 2008, nr. 186.661; RvS 12 maart 2008, nr. 180.930). Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

2.2.2. Artikel 57/10 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De erkenning of de bevestiging van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus kan worden geweigerd aan de vreemdeling die niet voldoet aan de verplichting om in België woonplaats te kiezen of wanneer de vreemdeling zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft of wanneer de vreemdeling geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending van dit verzoek en hiervoor geen geldige reden opgeeft.”

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen bij de Dienst Vreemdelingenzaken zelf geen adres vermeldden als gekozen woonplaats waardoor zij geacht worden hun woonplaats te hebben gekozen op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (administratief dossier, verklaringen betreffende de woonstkeuze, stukken 11 en 14). De inhoud van deze verklaringen betreffende woonplaatskeuze, die bovendien nog vermeldt op welke wijze deze gekozen woonplaats kan worden gewijzigd en dat elke kennisgeving geldig is wanneer ze naar de gekozen woonplaats bij ter post aangetekende zending wordt verstuurd, werd met de hulp van een tolk die het Albanees machtig is aan verzoekende partijen duidelijk gemaakt. Indien verzoekende partijen de inhoud van dit stuk niet hadden begrepen stond het hen vrij dienaangaande de nodige vragen te stellen. Uit de ondertekening van deze stukken door beide verzoekende partijen blijkt dat zij in kennis zijn van de inhoud ervan en zij deze derhalve eveneens hebben begrepen. Aldus heeft verwerende partij de oproepingen ten aanzien van verzoekende partijen om op 1 december 2011 de motieven van hun asielaanvraag te komen verduidelijken met toepassing van de artikelen 51/2 en 57/8 van de vreemdelingenwet op correcte wijze verstuurd naar het adres van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Verzoekende partijen hebben evenwel door hun eigengereid optreden nagelaten te voorzien in een regelmatige controle van de voor hen op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnengekomen briefwisseling. Deze controle betreft hun eigen verantwoordelijkheid en kan

niet worden afgeschoven op Fedasil en evenmin op een maatschappelijke assistent. Het niet zelf voorzien in deze controle kan niet als overmacht worden weerhouden.

De Raad oordeelt dat aangezien verzoekende partijen zonder geldige reden geen gevolg hebben gegeven aan de oproepingen, de commissaris-generaal op grond van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet correct heeft besloten tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit het niet reageren op een oproeping zonder hiertoe enige overmacht aan te tonen, komt verwerende partij terecht tot het besluit dat dit eigengereid optreden van verzoekende partijen blijk geeft van een gebrek aan medewerking in de gevoerde asielpcedure, wat onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming bepaald bij artikel 48/4 van dezelfde wet.

Het voormeld aangezekend schrijven van verzoekende partijen van 23 december 2011 bevat de mededeling dat hun adres werd gewijzigd op 15 december 2011. Daargelaten de vaststelling dat dit schrijven zich situeert buiten de bij artikel 57/10 vereiste termijn van vijftien dagen, wijst de Raad erop dat op het ogenblik van het versturen van de oproepingsbrieven door verwerende partij, meer bepaald op 22 november 2011 (administratief dossier, stuk 7), en zelfs nog op de voorziene dag van het gehoor, derhalve nog steeds de voorheen bij de ondertekening op 28 oktober 2011 van de verklaringen betreffende de woonstkeuze aangeduide woonplaats op het Commissariaat-generaal gold. Dit schrijven vermag bijgevolg niet enige afbreuk te doen aan voormelde bevindingen.

2.2.3. Het door verzoekende partijen aangevoerde middel kan derhalve niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT